LIBRO DE ZEĤARJA

1 En la oka monato, en la dua jaro de Dario,
aperis vorto de la Eternulo al la profeto Zeĥarja,
filo de Bereĥja, filo de Ido, dirante: 2 Forte
koleris la Eternulo kontraŭ viaj patroj. 3 Diru
do al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Revenu
al Mi, diras la Eternulo Cebaot, kaj tiam Mi
returnos Min al vi, diras la Eternulo Cebaot. 4 Ne
estu kiel viaj patroj, al kiuj vokadis la antaŭaj
profetoj, dirante: Tiele diras la Eternulo Cebaot:
Deturnu vin de viaj malbonaj vojoj kaj de viaj
malbonaj agoj — sed ili ne aŭskultis kaj ne
atentis Min, diras la Eternulo. 5 Kie estas viaj
patroj? kaj eĉ la profetoj, ĉu ili povas vivi eterne?
6 Sed Miaj vortoj kaj decidoj, pri kiuj Mi diris al
Miaj servantoj, la profetoj, ĉu ili ne trafis viajn
patrojn? Kaj ili pentis, kaj diris: Kiel la Eternulo
Cebaot decidis agi kun ni pro niaj vojoj kaj pro
niaj agoj, tiel Li agis kun ni.

7 En la dudek-kvara tago de la dek-unua
monato, tio estas de la monato Ŝebat, en la dua
jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo al
la profeto Zeĥarja, filo de Bereĥja, filo de Ido,
dirante: 8 Mi vidis en la nokto: jen viro sidas
sur ruĝa ĉevalo, kaj li troviĝas inter mirtoj en
ombrita loko, kaj post li troviĝas ĉevaloj ruĝaj,
brunaj, kaj blankaj. 9 Mi demandis: Kiuj ili
estas, mia sinjoro? Kaj la anĝelo, kiu parolis
kun mi, diris al mi: Mi montros al vi, kiuj

ili estas. 10 Kaj la viro, kiu troviĝis inter la
mirtoj, ekparolis kaj diris: Ili estas tiuj, kiujn
la Eternulo sendis, por trairi la teron. 11 Kaj
ili mem ekparolis al la anĝelo de la Eternulo,
kiu troviĝis inter la mirtoj, kaj diris: Ni trairis
la teron, kaj ni trovis, ke la tuta tero estas
trankvila kaj paca. 12 Tiam ekparolis la anĝelo
de la Eternulo kaj diris: Ho Eternulo Cebaot, kiel
longe Vi ne kompatos Jerusalemon kaj la urbojn
de Judujo, kiujn Vi koleras jam dum sepdek
jaroj? 13 Kaj la Eternulo respondis al la anĝelo,
kiu parolis kun mi, vortojn bonajn, vortojn
konsolajn. 14 Tiam diris al mi la anĝelo, kiu
parolis kun mi: Proklamu kaj diru: Tiele diras
la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris pri Jerusalem
kaj pri Cion per granda fervoro; 15 kaj per granda
indigno Mi indignas kontraŭ la nacioj memfidaj;
ĉar kiam Mi koleris malmulte, ili akcelis la
malfeliĉon. 16 Tial tiele diras la Eternulo: Mi
returnas Min al Jerusalem kun kompato; Mia
domo estos konstruita en ĝi, diras la Eternulo
Cebaot, kaj ŝnuro de ĉarpentistoj estos tirata en
Jerusalem. 17 Ankoraŭ proklamu jenon: Tiele
diras la Eternulo Cebaot: Denove pleniĝos Miaj
urboj per bonaĵo, denove la Eternulo konsolos
Cionon, kaj denove Li elektos Jerusalemon.

18 Mi levis miajn okulojn kaj ekvidis: jen
estas kvar kornoj. 19 Kaj mi diris al la anĝelo,
kiu parolis kun mi: Kion tio signifas? Kaj li
respondis al mi: Tio estas la kornoj, kiuj disĵetis
Jehudan, Izraelon, kaj Jerusalemon. 20 Kaj la
Eternulo montris al mi kvar majstrojn. 21 Mi
diris: Kion ili intencas fari? Li respondis jene:

Tiuj kornoj disĵetis Jehudan tiel, ke neniu povis levi sian kapon; tial nun venas ĉi tiuj, por fortimigi tiujn, por dehaki la kornojn de la nacioj, kiuj levis sian kornon kontraŭ la loĝantojn de Judujo, por disĵeti ilin.

2

1 Mi denove levis miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen staras viro, kiu tenas en sia mano
mezurŝnuron. 2 Mi demandis: Kien vi iras? Kaj
li respondis al mi: Mezuri Jerusalemon, por vidi,
kiel larĝa kaj kiel longa ĝi estas. 3 Kaj jen la
anĝelo, kiu parolis kun mi, eliris, kaj alia anĝelo
iris renkonte al li, 4 kaj diris al li: Kuru, kaj diru
al ĉi tiu junulo: Sen murego estos Jerusalem, pro
la multeco de la homoj kaj brutoj en ĝi. 5 Sed
Mi estos por ĝi fajra murego ĉirkaŭe, diras la
Eternulo, kaj Mi estos glora meze de ĝi. 6 He,
he! kuru el la lando norda, diras la Eternulo;
ĉar kiel la kvar ventojn de la ĉielo Mi dispelis
vin, diras la Eternulo. 7 He, Cion, kiu loĝas ĉe
la filino de Babel, saviĝu! 8 Ĉar tiele diras la
Eternulo Cebaot: Post la gloriĝo Li sendos min
al la nacioj, kiuj prirabis vin; ĉar kiu tuŝas vin,
tiu tuŝas la pupilon de Lia okulo. 9 Kaj jen mi
levos mian manon sur ilin, kaj ili fariĝos rabaĵo
por tiuj, kiujn ili sklavigis; kaj tiam vi ekscios,
ke la Eternulo Cebaot min sendis. 10 Ĝoju kaj
estu gaja, ho filino de Cion; ĉar jen Mi iras, por
ekloĝi meze de vi, diras la Eternulo. 11 Kaj multaj
popoloj aliĝos al la Eternulo en tiu tempo, kaj
fariĝos Mia popolo, kaj Mi ekloĝos meze de vi;

kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min
al vi. 12 Kaj la Eternulo posedos Judujon kiel Sian
heredan parton sur la sankta tero, kaj Li denove
favoros Jerusalemon. 13 Ĉiu karno silentu antaŭ
la Eternulo, ĉar Li leviĝis el Sia sankta loĝejo.

3

1 Li montris al mi la ĉefpastron Josuo, kiu
staris antaŭ la anĝelo de la Eternulo, kaj Satanon,
kiu staris dekstre de li, por kontraŭagi al li. 2 Kaj
la Eternulo diris al Satano: La Eternulo faras al vi
severan riproĉon, ho Satano, severe riproĉas vin
la Eternulo, kiu favoras Jerusalemon; ĝi estas ja
brulŝtipo, savita el la fajro. 3 Josuo estis vestita
per malpuraj vestoj, kaj staris antaŭ la anĝelo.
4 Ĉi tiu ekparolis kaj diris al tiuj, kiuj staris antaŭ
li: Deprenu de li la malpurajn vestojn. Kaj al li
mem li diris: Vidu, mi deprenis de vi vian pekon,
kaj mi metos sur vin festajn vestojn. 5 Kaj li
diris, ke oni metu puran kapornamon sur lian
kapon; kaj oni metis la puran kapornamon sur
lian kapon kaj vestis lin per novaj vestoj, en
la ĉeesto de la anĝelo de la Eternulo. 6 Kaj la
anĝelo de la Eternulo atestis al Josuo, dirante:
7 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Se vi irados laŭ
Miaj vojoj kaj plenumados la servadon al Mi,
tiam vi regados en Mia domo kaj administrados
en Miaj kortoj, kaj Mi donos al vi akompanantojn
el tiuj, kiuj staras ĉi tie. 8 Aŭskultu, ho ĉefpastro
Josuo, vi kaj viaj amikoj, kiuj sidas apud vi, ĉar
ili komprenas misterajn signojn: jen Mi venigos
Mian servanton-markoton. 9 Ĉar vidu la ŝtonon,
kiun Mi metis antaŭ Josuon: sur ĉi tiu sola ŝtono

estas sep okuloj; jen Mi gravuros sur ĝi signojn,
diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi forigos la pekon
de ĉi tiu lando en unu tago. 10 En tiu tempo,
diras la Eternulo Cebaot, vi vokos unu alian sub
vinberbranĉon kaj sub figarbon.

4

1 Kaj revenis la anĝelo, kiu antaŭe parolis kun
mi; kaj li vekis min, kiel oni vekas iun el lia
dormo. 2 Kaj li diris al mi: Kion vi vidas? Mi
respondis: Mi vidas kandelabron tute el oro, kaj
kaliketon ĝi havas sur sia supro, kaj sep lucernoj
estas sur ĝi, kaj po sep tubetoj troviĝas sur la
lucernoj supre de ĝi. 3 Kaj du olivarboj troviĝas
super ĝi: unu dekstre de la kaliketo kaj la dua
maldekstre de ĝi. 4 Kaj mi ekparolis kaj diris
al la anĝelo, kiu parolis kun mi: Kio tio estas,
ho mia sinjoro? 5 La anĝelo, kiu parolis kun mi,
respondis kaj diris: Ĉu vi ne scias, kio tio estas?
Mi diris: Ne, mia sinjoro. 6 Tiam li responde
diris al mi jene: Tio estas la vorto de la Eternulo
al Zerubabel, kaj signifas: Ne per militistaro
kaj ne per forto, sed nur per Mia spirito, diras
la Eternulo Cebaot. 7 Kiu vi estas, ho granda
monto? antaŭ Zerubabel vi fariĝos ebenaĵo; kaj
li metos la unuan ŝtonon sub komuna vokado:
Feliĉo, feliĉo al ĝi! 8 Kaj aperis al mi vorto de
la Eternulo, dirante: 9 La manoj de Zerubabel
fondis ĉi tiun domon, kaj liaj manoj ankaŭ finos
ĝin; kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis
min al vi. 10 Ĉar kiu povas malŝati ĉi tiun
tagon kiel malgrandan, kiam ĝoje rigardas la
vertikalŝnuron en la mano de Zerubabel tiuj sep

okuloj de la Eternulo, kiuj trapenetras per sia
rigardo la tutan teron? 11 Tiam mi denove parolis
kaj diris al li: Kion signifas tiuj du olivarboj
dekstre kaj maldekstre de la kandelabro? 12 Kaj
mi parolis ankoraŭ kaj diris al li: Kion signifas
la du branĉoj de olivarboj, kiuj troviĝas apud la
du oraj tubetoj, tra kiuj fluas oro? 13 Li respondis
al mi kaj diris: Ĉu vi ne scias, kio tio estas? Mi
diris: Ne, mia sinjoro. 14 Tiam li diris: Tio estas
du oleitoj, kiuj staras apud la Reganto de la tuta
tero.

5

1 Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis
disvolvitan skribrulaĵon. 2 Kaj li diris al mi: Kion
vi vidas? Mi respondis: Mi vidas disvolvitan
skribrulaĵon, kiu havas la longon de dudek ulnoj
kaj la larĝon de dek ulnoj. 3 Tiam li diris
al mi: Tio estas la malbeno, kiu eliras sur la
supraĵon de la tuta lando; ĉar ĉiu, kiu ŝtelas,
estos ekstermita, kiel estas dirite en ĝi, kaj ĉiu,
kiu ĵuras mensoge, estos ekstermita, kiel estas
dirite en ĝi. 4 Mi eligas ĝin, diras la Eternulo
Cebaot, kaj ĝi eniros en la domon de ŝtelisto, kaj
en la domon de tiu, kiu malvere ĵuras per Mia
nomo; kaj ĝi restos en lia domo kaj ekstermos
ĝin kune kun ĝia ligno kaj kun ĝiaj ŝtonoj.

5 La anĝelo, kiu parolis kun mi, elpaŝis, kaj
diris al mi: Levu nun viajn okulojn, kaj rigardu,
kio aperas. 6 Mi diris: Kio tio estas? Kaj li
respondis: Eliras mezurvazo; kaj li diris plue:
Tio estas ilia aspekto en la tuta lando. 7 Kaj
jen leviĝis kikaro da plumbo, kaj jen ia virino

sidas interne de la mezurvazo. [8] Li diris: Tio
estas la Malpieco; kaj li ĵetis ŝin sur la fundon
de la mezurvazo, kaj sur la aperturon li ĵetis la
plumban mason. [9] Mi levis miajn okulojn, kaj
vidis, ke aperas du virinoj, kaj vento estas en
iliaj flugiloj, kaj iliaj flugiloj estis kiel la flugiloj
de cikonio; ili levis la mezurvazon inter la teron
kaj la ĉielon. [10] Mi diris al la anĝelo, kiu parolis
kun mi: Kien ili forportas tiun mezurvazon? [11] Li
respondis al mi: Por konstrui por ĝi domon en la
lando Ŝinar; kiam ĉio estos preta, oni starigos ĝin
tie sur ĝia bazo.

6

[1] Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis:
jen kvar ĉaroj eliras el inter du montoj; kaj
la montoj estas kupraj. [2] La unua ĉaro havis
ĉevalojn ruĝajn, la dua ĉaro havis ĉevalojn
nigrajn, [3] la tria ĉaro havis ĉevalojn blankajn,
kaj la kvara ĉaro havis ĉevalojn makulitajn kaj
brunajn. [4] Mi ekparolis kaj diris al la anĝelo,
kiu parolis kun mi: Kio tio estas, mia sinjoro?
[5] La anĝelo respondis kaj diris al mi: Tio estas
la kvar spiritoj de la ĉielo, kiuj eliras post sia
starado antaŭ la Reganto de la tuta tero. [6] La
ĉaro kun la nigraj ĉevaloj iris al la lando norda,
la blankaj iris post ili, kaj la makulitaj iris al la
lando suda. [7] La brunaj eliris, kaj deziris trairi
la teron; kaj li diris: Iru, trairu la teron; kaj ili
trairis la teron. [8] Kaj li kriis al mi, kaj diris al
mi jene: Vidu, tiuj, kiuj eliris al la lando norda,
kontentigis Mian spiriton en la lando norda.

[9] Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
[10] Prenu de la forkondukitoj, de Ĥeldaj, de
Tobija, kaj de Jedaja, kaj iru en la domon de
Joŝija, filo de Cefanja, iru en la sama tago, kiam
ili venos el Babel; [11] prenu arĝenton kaj oron,
kaj faru kronojn kaj metu sur la kapon de la
ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak, [12] kaj diru
al li jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen
estas viro, kies nomo estas Markoto; li kreskos el
sia loko kaj konstruos la templon de la Eternulo.
[13] Li konstruos la templon de la Eternulo, li
ricevos gloron kaj sidos kaj regos sur sia trono;
li estos ankaŭ pastro sur sia trono, kaj konsiliĝo
paca estos inter ambaŭ. [14] Kaj tiuj kronoj estos
ĉe Ĥelem, Tobija, Jedaja, kaj Ĥen, filo de Cefanja,
kiel memoraĵo en la templo de la Eternulo. [15] Kaj
malproksime loĝantoj venos kaj konstruos en
la templo de la Eternulo, kaj vi ekscios, ke la
Eternulo Cebaot sendis min al vi; kaj tio okazos,
se vi obeados la voĉon de la Eternulo, via Dio.

7

[1] En la kvara jaro de la reĝo Dario aperis vorto
de la Eternulo al Zeĥarja, en la kvara tago de la
naŭa monato, tio estas de Kislev; [2] kiam Bet-El
sendis Ŝareceron kaj Regem-Meleĥon kun iliaj
akompanantoj, por preĝi antaŭ la Eternulo, [3] kaj
demandi la pastrojn, kiuj estis en la domo de
la Eternulo Cebaot, kaj la profetojn, jene: Ĉu ni
devas plori en la kvina monato, kaj fasti, kiel ni
faradis jam dum multe da jaroj? [4] Tiam aperis al
mi vorto de la Eternulo Cebaot, dirante: [5] Diru

al la tuta popolo de la lando kaj al la pastroj
jene: Kiam vi fastis kaj funebris en la kvina
monato kaj en la sepa dum la sepdek jaroj —
ĉu por Mi vi fastis? ĉu por Mi? [6] Kaj kiam
vi manĝas kaj trinkas, ĉu ne por vi mem vi
manĝas kaj trinkas? [7] Ĉu la esenco ne estas
tiuj vortoj, kiujn la Eternulo proklamis per la
antaŭaj profetoj, kiam Jerusalem estis priloĝata
kaj bonstata, kaj la urboj ĉirkaŭ ĝi, la suda
regiono kaj la malaltaĵo, estis priloĝataj?

[8] Kaj aperis vorto de la Eternulo al Zeĥarja,
dirante: [9] Tiele diras la Eternulo Cebaot: Faru
juĝon justan, ĉiu estu bona kaj kompatema al
sia frato; [10] vidvinon, orfon, fremdulon, kaj
malriĉulon ne premu, kaj ne portu en via koro
malbonajn intencojn kontraŭ via frato. [11] Sed ili
ne volis atenti, ili deturnis de Mi sian flankon,
kaj siajn orelojn ili ŝtopis, por ne aŭdi. [12] Sian
koron ili faris kiel diamanta ŝtono, por ne obei la
instruon, kaj la vortojn, kiujn la Eternulo Cebaot
sendis en Sia spirito per la antaŭaj profetoj; pro
tio aperis granda kolero de la Eternulo Cebaot.
[13] Kaj ĉar Li vokis, kaj ili ne aŭskultis, tial
ankaŭ Mi ne aŭskultis, kiam ili vokis, diras la
Eternulo Cebaot. [14] Kaj Mi disblovis ilin inter
ĉiujn naciojn, kiujn ili ne konis, kaj la lando post
ili dezertiĝis tiel, ke neniu en ĝi iris tien aŭ reen;
tiamaniere la ĉarman landon ili faris dezerto.

8

[1] Kaj aperis vorto de la Eternulo, dirante:
[2] Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris
pri Cion per granda fervoro, kaj kun granda

kolero Mi ekfervoris pri ĝi. 3 Tiele diras la
Eternulo: Mi revenos al Cion, Mi ekloĝos meze
de Jerusalem, kaj Jerusalem estos nomata urbo
de la vero, kaj la monto de la Eternulo Cebaot,
monto sankta. 4 Tiele diras la Eternulo Cebaot:
Denove sidos maljunuloj kaj maljunulinoj sur la
placoj de Jerusalem, ĉiu kun bastono en la mano,
pro profundeco de la aĝo. 5 Kaj la stratoj de la
urbo pleniĝos de infanoj kaj infaninoj, ludantaj
sur ĝiaj stratoj. 6 Tiele diras la Eternulo Cebaot:
Se en la okuloj de la restintoj de la popolo en
ĉi tiu tempo tio ŝajnas ne ebla, ĉu tio estas ne
ebla ankaŭ en Miaj okuloj? diras la Eternulo
Cebaot. 7 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen
Mi savos Mian popolon el la lando orienta kaj
el la lando okcidenta; 8 Mi venigos ilin, kaj ili
ekloĝos interne de Jerusalem; kaj ili estos Mia
popolo, kaj Mi estos ilia Dio, en vero kaj justo.
9 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Fortigu viajn
manojn, vi, kiuj aŭdas en ĉi tiuj tagoj ĉi tiujn
vortojn el la buŝo de la profetoj, en la tago,
kiam estas farata fondo por la konstruado de la
domo de la Eternulo Cebaot, la templo. 10 Ĉar
antaŭ ĉi tiuj tagoj ne ekzistis rekompenco por la
laboro de homo, nek por la laboro de bruto; nek
la eliranto nek la eniranto povis esti trankvila
antaŭ la malamiko; kaj Mi permesis al ĉiuj homoj
ataki unu la alian. 11 Sed nun Mi estas por la
restintoj de tiu popolo ne tia, kia Mi estis antaŭe,
diras la Eternulo Cebaot; 12 ĉar estos semo de
paco: la vinberbranĉo donos siajn fruktojn, la
tero donos siajn produktaĵojn, la ĉielo donos
sian roson, kaj ĉion ĉi tion Mi posedigos al la

restintoj de ĉi tiu popolo. 13 Kaj kiel vi, ho domo
de Jehuda kaj domo de Izrael, estis malbeno
inter la nacioj, tiel Mi savos vin, kaj vi fariĝos
beno; ne timu do, kaj viaj manoj fortiĝu. 14 Ĉar
tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiel same, kiel Mi
intencis plagi vin, kiam viaj patroj Min kolerigis,
diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi ne fordecidis
tion, 15 tiel Mi returnis Min kaj intencas nun fari
bonon al Jerusalem kaj al la domo de Jehuda:
ne timu. 16 Jen estas la aferoj, kiujn vi devas
fari: parolu veron unu al la alia, veran kaj pacan
juĝon faru en viaj pordegoj; 17 ne intencu en via
koro malbonon unu kontraŭ la alia, kaj ne amu
mensogan ĵuron; ĉar ĉion ĉi tion Mi malamas,
diras la Eternulo.

18 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo Cebaot,
dirante: 19 Tiele diras la Eternulo Cebaot: La
fastotago de la kvara monato kaj la fastotago
de la kvina kaj la fastotago de la sepa kaj la
fastotago de la deka estos por la domo de Jehuda
ĝojo kaj gajeco kaj agrablaj festoj; tial amu la
veron kaj la pacon. 20 Tiele diras la Eternulo
Cebaot: Venados ankoraŭ popoloj kaj loĝantoj
de multaj urboj; 21 kaj la loĝantoj de unu urbo
venos al la loĝantoj de alia urbo, kaj diros: Ni
iru rapide, por preĝi antaŭ la Eternulo kaj por
turni nin al la Eternulo Cebaot; mi ankaŭ iros.
22 Kaj venos multaj popoloj kaj potencaj nacioj,
por serĉi la Eternulon Cebaot en Jerusalem kaj
por preĝi antaŭ la Eternulo. 23 Tiele diras la
Eternulo Cebaot: En tiu tempo forte kaptos dek
homoj el ĉialingvaj nacioj la baskon de Judo, kaj
diros: Ni iros kun vi, ĉar ni aŭdis, ke Dio estas

kun vi.

9

1 Profeta vorto de la Eternulo pri la lando
Ĥadraĥ kaj pri ĝia ripozejo Damasko (ĉar la
Eternulo rigardas ĉiujn homojn, kiel ĉiujn tribojn
de Izrael), 2 kaj pri Ĥamat, kiu havas sian limon
apud ĝi, pri Tiro kaj Cidon, kiuj pensas, ke ili
estas tre saĝaj. 3 Tiro konstruis al si fortikaĵon,
kaj kolektis arĝenton kiel polvon, kaj oron kiel
stratan koton; 4 sed jen la Sinjoro faros ĝin
malriĉa kaj ĵetos en la maron ĝian remparon, kaj
ĝi mem estos ekstermita de fajro. 5 Aŝkelon tion
vidos kaj ektimos, Gaza forte ektremos, ankaŭ
Ekron, ĉar ĝia fido kovriĝos per honto; pereos la
reĝo de Gaza, kaj Aŝkelon ne plu estos loĝata.
6 En Aŝdod loĝos fremduloj, kaj Mi ekstermos la
fierecon de Filiŝtujo. 7 Mi forigos la sangon el
ĝia buŝo kaj la abomenindan manĝaĵon el ĝiaj
dentoj, kaj ĝi mem fariĝos apartenaĵo de nia
Dio, kaj ĝi estos distrikto de Judujo, kaj Ekron
fariĝos kiel la Jebusidoj. 8 Mi gardos Mian domon
kontraŭ la militistoj, por ke neniu trairu tien kaj
reen, kaj ne plu venos al ĝi premanto; ĉar Mi
rigardas ĝin nun per Miaj okuloj.

9 Ĝoju forte, ho filino de Cion, triumfu, ho filino
de Jerusalem: jen via reĝo iras al vi; justa kaj
helpema li estas, humila kaj rajdanta sur azeno,
sur ido de azenino. 10 Ĉar Mi ekstermos ĉarojn ĉe
Efraim kaj ĉevalojn en Jerusalem, kaj ekstermita
estos milita pafarko; li proklamos pacon al la
nacioj, kaj lia regado estos de maro ĝis maro, de

la Rivero ĝis la finoj de la tero. 11 Kaj pro la sango
de via interligo Mi eligos viajn malliberulojn el la
senakva kavo. 12 Reiru al la fortikaĵo, vi, ligitaj de
espero! ĉar hodiaŭ Mi sciigas, ke Mi redonos al vi
duoble. 13 Mi streĉos al Mi Judujon kiel pafarkon,
Mi armos Efraimon, Mi levos viajn filojn, ho Cion,
kontraŭ viajn filojn, ho Grekujo, kaj Mi faros
vin kiel glavo de heroo. 14 La Eternulo aperos
super ili, Lia sago elflugos kiel fulmo, la Sinjoro,
la Eternulo, ekblovos per trumpeto kaj paŝos en
suda ventego. 15 La Eternulo Cebaot defendos
ilin, kaj ili ekstermos, kaj ili piedpremos la
ŝtonojn de la ŝtonĵetiloj; ili trinkos, kaj bruos
kvazaŭ de vino; ili pleniĝos kiel porofera kaliko,
kiel la anguloj de la altaro. 16 Kaj savos ilin la
Eternulo, ilia Dio, en tiu tempo, kiel la ŝafojn
de Sia popolo; ĉar kiel ŝtonoj de krono ili brilos
sur Lia tero. 17 Ĉar kiel granda estas Lia boneco,
kaj kiel granda estas Lia beleco! Pano vigligos la
junulojn, kaj mosto la junulinojn.

10

1 Petu de la Eternulo pluvon printempan; la
Eternulo faros fulmojn, kaj donos abundan plu-
von por ĉiuj kreskaĵoj sur la kampo. 2 La domaj
dioj parolas sensencaĵon, la antaŭdiristoj havas
malverajn viziojn, rakontas mensogajn sonĝojn,
kaj konsolas per vantaĵo; tial ili diskuras kiel
ŝafoj, suferas pro tio, ke ili ne havas paŝtiston.
3 Kontraŭ la paŝtistoj ekflamis Mia kolero, kaj
la antaŭirantajn virkaprojn Mi punos; sed la
Eternulo Cebaot vizitos Sian ŝafaron, la domon
de Jehuda, kaj faros ĝin kiel ornamita ĉevalo

en batalo. 4 El ĝi eliros la angula ŝtono, el
ĝi la ĉefa stango, el ĝi la batala pafarko, el ĝi
eliros ĉiuj regantoj. 5 Ili estos kiel forteguloj,
kiuj piedpremas en batalo kvazaŭ koton sur la
strato; kaj ili batalos, ĉar la Eternulo estos kun
ili, kaj ili hontigos tiujn, kiuj sidas sur ĉevaloj.
6 Mi fortigos la domon de Jehuda, Mi savos la
domon de Jozef, kaj Mi enloĝigos ilin, ĉar Mi
kompatas ilin. Kaj ili estos en tia stato, kvazaŭ
Mi neniam ilin forlasis; ĉar Mi, la Eternulo, estas
ilia Dio, kaj Mi aŭskultos ilin. 7 Efraim estos
kiel fortegulo; kaj ilia koro estos gaja, kiel de
vino; iliaj filoj vidos kaj ĝojos; ilia koro triumfos
per la Eternulo. 8 Mi fajfos al ili kaj kunvenigos
ilin, ĉar Mi elaĉetis ilin; kaj ili multiĝos, kiel ili
multiĝis antaŭe. 9 Mi semos ilin inter la popoloj,
kaj en malproksimaj landoj ili memoros Min,
kaj ili vivos kun siaj infanoj kaj revenos. 10 Mi
revenigos ilin el la lando Egipta, Mi kolektos ilin
el Asirio, Mi revenigos ilin en la landon Gileadan
kaj sur Lebanonon, kaj ne troviĝos sufiĉe da loko
por ili. 11 Malfeliĉo trairos la maron, batos la
ondojn de la maro, kaj sekiĝos ĉiuj profundaj
lokoj de Nilo; malaltiĝos la fiereco de Asirio, kaj
malaperos la sceptro de Egiptujo. 12 Mi faros ilin
forteguloj per la Eternulo, kaj en Lia nomo ili
irados, diras la Eternulo.

11

1 Malfermu, ho Lebanon, viajn pordojn, ke la
fajro ekstermu viajn cedrojn. 2 Ĝemegu, ho
cipreso, ĉar falis la cedro kaj la potenculoj estas

ruinigitaj. Ĝemegu, ho kverkoj de Baŝan, ĉar
falis la fortika arbaro. 3 Oni aŭdas ploradon de
paŝtistoj, ĉar ilia belegaĵo estas ruinigita; oni
aŭdas kriadon de junaj leonoj, ĉar forigita estas
la beleco de Jordan. 4 Tiele diras la Eternulo,
mia Dio: Paŝtu la buĉotajn ŝafojn, 5 kiujn iliaj
aĉetintoj mortigas, ne farante pekon, kaj iliaj
vendintoj diras: Dank' al la Eternulo, mi riĉiĝis;
kaj iliaj paŝtistoj ne bedaŭras ilin. 6 Pro tio Mi
ne plu indulgos la loĝantojn de la tero, diras la
Eternulo; jen Mi transdonos la homojn ĉiun en la
manon de lia proksimulo kaj en la manon de lia
reĝo, kaj ili frapados la teron, kaj Mi ne savos el
ilia mano. 7 Kaj mi paŝtis la ŝafojn buĉotajn, la
plej malfeliĉajn el la ŝafoj. Kaj mi prenis al mi du
bastonojn, la unu mi nomis Afableco kaj la duan
Ligilo; kaj mi paŝtis la ŝafojn. 8 Kaj mi forigis tri
paŝtistojn en unu monato; kaj deturnis sin de ili
mia animo, kiel ankaŭ ilia animo deturnis sin de
mi. 9 Kaj mi diris: Mi vin ne paŝtos: la mortonta
mortu, la pereonta pereu, kaj la ceteraj manĝu
unu la karnon de la alia. 10 Kaj mi prenis mian
bastonon Afableco kaj rompis ĝin, por detrui la
interligon, kiun mi faris kun ĉiuj popoloj; 11 kaj
ĝi estis detruita en tiu tago. Kaj tiam la malfeliĉaj
ŝafoj, kiuj atentadis min, eksciis, ke tio estas
vorto de la Eternulo. 12 Kaj mi diris al ili: Se
plaĉas al vi, donu al mi mian laborpagon; se ne,
tiam ne faru tion. Kaj ili pesis al mi kiel mian
laborpagon tridek arĝentajn monerojn. 13 Kaj la
Eternulo diris al mi: Ĵetu tion en la trezorejon;
bela prezo, per kiu ili taksis Min! Kaj mi prenis

la tridek arĝentajn monerojn kaj ĵetis ilin en la
trezorejon de la domo de la Eternulo. 14 Kaj mi
rompis mian duan bastonon Ligilo, por detrui la
fratecon inter Jehuda kaj Izrael.
15 Kaj la Eternulo diris al mi: Prenu al vi
ankoraŭ la ilaron de paŝtisto malsaĝa; 16 ĉar jen
Mi starigos sur la tero paŝtiston, kiu ne serĉos
la ŝafojn perdiĝintajn, ne zorgos pri la junaj, ne
kuracos la malsanajn, ne nutros la sanajn, sed
manĝos la viandon de la grasaj kaj disbatos iliajn
hufojn. 17 Ve al la malsaĝa paŝtisto, kiu forlasas
la ŝafojn! la glavo trafos lian brakon kaj lian
dekstran okulon; lia brako velksekiĝos, kaj lia
dekstra okulo tute perdos sian vidadon.

12

1 Profeta vorto de la Eternulo pri Izrael.
Diro de la Eternulo, kiu etendis la ĉielon,
fondis la teron, kaj kreis la spiriton de la
homo interne de li: 2 Jen Mi faros Jerusalemon
freneziga kaliko por ĉiuj popoloj ĉirkaŭe, kaj eĉ
por Judujo, kiam Jerusalem estos sieĝata. 3 En
tiu tempo Mi faros Jerusalemon peza ŝtono por
ĉiuj popoloj: ĉiuj, kiuj ĝin levos, faros al si
vundojn; kaj kolektiĝos kontraŭ ĝi ĉiuj nacioj de
la tero. 4 En tiu tempo, diras la Eternulo, Mi
frapos ĉiun ĉevalon per rabio kaj ĝian rajdanton
per frenezeco; kaj sur la domon de Jehuda Mi
malfermos Miajn okulojn; ĉiujn ĉevalojn de la
popoloj Mi frapos per blindeco. 5 Kaj la estroj
de Judujo diros en sia koro: Mia forto estas
la loĝantoj de Jerusalem, dank' al la Eternulo
Cebaot, ilia Dio. 6 En tiu tempo Mi faros la estrojn

de Judujo kiel pato kun fajro inter ligno kaj kiel
brulanta torĉo inter garboj, kaj ili formanĝos
dekstre kaj maldekstre ĉiujn popolojn ĉirkaŭe;
kaj Jerusalem estos denove priloĝata sur sia
loko, en Jerusalem. 7 Kaj antaŭe la Eternulo
savos la tendojn de Judujo, por ke la gloro de
la domo de David kaj la gloro de la loĝantoj de
Jerusalem ne estu tro alta super Judujo. 8 En
tiu tempo la Eternulo defendos la loĝantojn de
Jerusalem, kaj la plej malforta el ili estos en tiu
tempo kiel David, kaj la domo de David estos
kiel Dio, kiel anĝelo de la Eternulo antaŭ ili.
9 En tiu tempo Mi decidos ekstermi ĉiujn naciojn,
kiuj atakas Jerusalemon. 10 Sed sur la domon
de David kaj sur la loĝantojn de Jerusalem Mi
verŝos spiriton de amo kaj de preĝoj; kaj ili
rigardos tiun, kiun ili trapikis, kaj ili ploros pri
li, kiel oni ploras pri solfilo, kaj ili malĝojos pri
li, kiel oni malĝojas pri unuenaskito. 11 En tiu
tempo estos granda plorado en Jerusalem, kiel la
plorado en Hadadrimon en la valo de Megidon.
12 Ploros la lando, ĉiu familio aparte: la familio
de la domo de David aparte, kaj iliaj edzinoj
aparte; la familio de la domo de Natan aparte,
kaj iliaj edzinoj aparte; 13 la familio de la domo
de Levi aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; la familio
de la Ŝimeiidoj aparte, kaj iliaj edzinoj aparte;
14 ĉiuj ceteraj familioj ĉiu familio aparte, kaj iliaj
edzinoj aparte.

13

1 En tiu tempo malfermiĝos por la domo de

David kaj por la loĝantoj de Jerusalem fonto, por
purigi sin de pekoj kaj de malpureco. 2 En tiu
tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi ekstermos
de la lando la nomojn de la idoloj, kaj ili ne
plu estos rememorataj; ankaŭ la profetojn kaj la
malpuran spiriton Mi forigos de la lando. 3 Se
iu tiam diros profetaĵon, tiam lia patro kaj lia
patrino, kiuj naskis lin, diros al li: Vi ne devas
vivi, ĉar vi parolis malveraĵon en la nomo de
la Eternulo; kaj lia patro kaj lia patrino, kiuj
naskis lin, trapikos lin, kiam li profetos. 4 En
tiu tempo ĉiu el la profetoj hontos pri sia vizio,
kiam li volos profeti, kaj oni ne metos sur sin
harkovritan mantelon por trompi; 5 sed ĉiu diros:
Mi ne estas profeto, mi estas terkultivisto, ĉar al
la tero mi alkutimiĝis de mia infaneco. 6 Se oni
diros al li: Kio estas ĉi tiuj vundoj sur viaj manoj?
tiam li respondos: Oni batis min en la domo de
miaj amantoj.

7 Ho glavo, leviĝu kontraŭ Mian paŝtiston
kaj kontraŭ Mian plej proksiman amikon, diras
la Eternulo Cebaot; frapu la paŝtiston, por ke
diskuru la ŝafoj; kaj Mi returnos Mian manon
al la malgranduloj. 8 Kaj sur la tuta tero, diras la
Eternulo, du partoj estos ekstermitaj kaj pereos,
kaj la tria parto restos sur ĝi. 9 Kaj tiun trian
parton Mi trairigos tra fajro, kaj refandos, kiel
oni fandas arĝenton, kaj Mi elprovos ilin, kiel
oni elprovas oron. Ili vokos Mian nomon, kaj Mi
aŭskultos ilin, kaj Mi diros: Tio estas Mia popolo;
kaj ili diros: La Eternulo estas nia Dio.

14

1 Jen de la Eternulo venos tago, kiam oni divi-
dos vian havaĵon meze de vi. 2 Mi kolektos ĉiujn
naciojn milite kontraŭ Jerusalemon, kaj la urbo
estos venkoprenita, la domoj estos detruitaj, la
virinoj estos senhonorigitaj, duono de la urbo
iros en kaptitecon, sed la cetera popolo ne estos
ekstermita el la urbo. 3 Sed la Eternulo eliros kaj
militos kontraŭ tiuj nacioj, kiel iam Li militis en
tago de batalo. 4 Liaj piedoj en tiu tempo stariĝos
sur la Monto de Olivoj, kiu estas antaŭ Jerusalem
oriente; kaj la Monto de Olivoj disfendiĝos en
la mezo en du partojn, de oriento ĝis okcidento,
tiel, ke fariĝos tre granda valo, unu duono de
la monto forŝoviĝos norden kaj la dua duono
suden. 5 Kaj vi kuros en la valo inter Miaj
montoj, ĉar la intermonta valo atingos ĝis Acel;
vi kuros, kiel vi kuris de la tertremo en la tempo
de Uzija, reĝo de Judujo; tiam venos la Eternulo,
mia Dio, kune kun ĉiuj sanktuloj. 6 En tiu tago
ne estos lumo, sed estos malvarmo kaj densa
nebulo. 7 Kaj tio estos tago sola, konata nur de
la Eternulo, nek tago nek nokto; nur vespere
montriĝos lumo. 8 En tiu tago ekfluos viviga
akvo el Jerusalem, duono de ĝi al la maro orienta
kaj duono al la maro okcidenta; ĝi fluados en
somero kaj en vintro. 9 Kaj la Eternulo estos
Reĝo super la tuta tero; en tiu tempo la Eternulo
estos sola, kaj Lia nomo estos sola. 10 La tuta
lando fariĝos ebenaĵo, de Geba ĝis Rimon, sude
de Jerusalem; ĉi tiu altiĝos kaj staros sur sia loko,
de la Pordego de Benjamen ĝis la loko de la unua

pordego, ĝis la Pordego Angula, kaj de la turo
de Ĥananel ĝis la reĝaj vinpremejoj. 11 Kaj oni
loĝos en ĝi, kaj anatemo ne plu ekzistos; kaj
Jerusalem estos ekster ĉia danĝero. 12 Kaj tia
estos la plago, per kiu la Eternulo frapos ĉiujn
popolojn, kiuj batalis kontraŭ Jerusalem: ilia
karno putros, kiam ili staros ankoraŭ sur siaj
piedoj, iliaj okuloj putros en siaj kavoj, kaj ilia
lango putros en ilia buŝo. 13 En tiu tempo estos
inter ili granda tumulto, venanta de la Eternulo,
kaj ĉiu kaptos la manon de sia proksimulo,
kaj leviĝos lia mano kontraŭ lian proksimulon.
14 Eĉ Judujo militos kontraŭ Jerusalem, kaj oni
kolektos la havaĵon de ĉiuj nacioj ĉirkaŭe, tre
multe da oro, arĝento, kaj vestoj. 15 Tia sama
plago estos sur la ĉevaloj, muloj, kameloj, azenoj,
kaj sur ĉiuj brutoj, kiuj estos en tiuj tendaroj.
16 Ĉiuj restintoj el ĉiuj nacioj, kiuj venis kontraŭ
Jerusalemon, venados ĉiujare, por adorkliniĝi
antaŭ la Reĝo, la Eternulo Cebaot, kaj por festi
la feston de laŭboj. 17 Se iu el la gentoj de la tero
ne iros en Jerusalemon, por adorkliniĝi antaŭ
la Reĝo, la Eternulo Cebaot, tiam ili ne havos
pluvon super si. 18 Se la gento Egipta, kiu ne
havas pluvon, ne iros kaj ne venos, trafos ilin
la plago, per kiu la Eternulo frapos tiujn naciojn,
kiuj ne venos, por festi la feston de laŭboj. 19 Tio
estos puno de Egiptujo, kaj puno de ĉiuj nacioj, se
ili ne iros, por festi la feston de laŭboj. 20 En tiu
tempo sur la tintiloj de la ĉevaloj estos skribite:
SANKTA AL LA ETERNULO; kaj la kaldronoj en
la domo de la Eternulo estos kiel la kalikoj antaŭ

la altaro. 21 Kaj ĉiuj kaldronoj en Jerusalem kaj
en Judujo estos sanktaj al la Eternulo Cebaot; kaj
ĉiuj oferontoj venos kaj prenos el ili kaj kuiros
en ili; kaj ne plu estos komercisto en la domo de
la Eternulo Cebaot en tiu tempo.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 13 Feb 2020
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515